

Minningarorð um Theodor Jacobsen, lærara í Fuglafirði

Theodor er farin. Hann hefur lagt árar inn og sagt farvæl. Árin runnu avstað í Fuglafirði og við Fuglafjarðar skúla. Kenslusamtín er innan veggja, ei undir í, tá ið tú hefur arbeitt saman við fólk í ár so mong – ikki at hoyra fótafetini inn á lærarastovuna og inn í køkin á morgni og í frikorterinum.

Smáprátið hoyrdist sáttliga úr køkinum árla á morgni, tey runnu upp saman við morgun-ljósinum, sum karraðu í teim døggvátu dropunum á rútunum í tí litla køkinum. Hesir smáu dropar høvdu vakt alla náttina, meðan vit svóvu, og teir vaka enn, nú Theodor liggur undir grøntorvu. Har sum vatn er, er lív, og lívligt var mangan í tí litlu messuni.

Hesin litli kistil – køkurin, sum neyv-an er meira enn 2,5x1,5 fermetur, er óivað heimsins minsti mentanar stova. Her hava yvirlærarnir sít sít, og her sat Theodor. Mong góð talingarløta hefur fest seg í minni frá skemti, skúla-skapi, seyði, fiski, snørísturum, átrúna og heimligum viðurskiftum. Hóast tú ert í so litlum skoti, kann heimurin gerast stórur og hugfarsligur – settur saman av føroyskum mynstri, føroyskum eygum og var bulurin mangan so mynstratur, at ringt var at lasa av, men hóast tað, so sat alt sum stoypt. Menn, sum eru farnir upp um miðan aldur og gott og væl tað, eru ikki so ringir at hava við at gera. Teir líta afturvíð og lata bara væl at. Um okkurt eyga fellur av, so vita teir tað, at tað skal bara takast upp á aftur, so fer at ganga.

Theodor var veiðimaður. Báturinn og hann sótu væl um sátt. Teir vóru sum krókur og líkka, og væl bar til. Søkni – ja, og innilögumaður. Yvirlærarnir eru so samsintir mangan og gerast sum árin líða góðir hvør við annan. Í september mánaða í 96, hevði Theodor keypt hval upp á okkum, sum hava sína gongd á lærarastovuni og serliga í køkinum. Hetta kom sera væl við, tí ikki var so nógv spik í tunnum og minni tvøst. Hetta var væl hugsað og væl gjørt og kom hetta sera væl við. Takk fíri hann fyrri tað. Lærarar eru ofta eitt sindur einstáttaðir í verumáta, men hugsandi er, at lívsbulurin í bygðalívinum hevði mist okkurt eygað, um ikki onkur lærari av og á tók saman um. At vit taka feil, kann verða meint, men roynt varð at lyfta og lætta, so gongd-in kundi halda fram. At tú sjálvur verður funnin ov lættur, er skriftamál, sum skaldskapurin kann taka sær av, tá ið tú ert farin.

Aftur til køkin. Theodor var frásøgumaður. Tað lá væl á ræði, at greiða frá ferðum til fjals og fjøru, um gonguferðir og sjóferðir. Hann hevur hugtikið mangan næming við sínum kynstri sum frásøgumaður í síni undirvísing. Eg hugsi, at hann og fadrin vóru sera væl, nú er hann eisini farin. Stutt var millum teirra, bert nakrir fáir dagar. Við honum var hann eisini sín fyrsta túr til sjós, og nært hann mangan við teir túrarnar, hann gjørdi við Guldangi, og dagliga greiddi hann frá tí, sum pápin segði. Meinhard hevði verið 85 ára gamal í ár. Hann visti um mangt at siga hiðani úr bygdini, og nutu vit gott av hesum práti.

Theodor hevði áhugað fyrri politikki. Hann var fólkafloksmaður, av hesum kundu bylgjurnar ganga ofta høgt á lærarastovuni serliga upp undir val, men aldri var hesin vørrur so harður, at hann nervaði. Tá ið næsta frikorterid kom, var alt gloymt. Á einum sinni segði hann, tá ið orðadrátturin var hvassur: Eg havi rópt fragari manni niður enn

teg! Aftan á høvdu vit manga skemtiliga løtu burtur úr hesum, og enn tann dag í dag verður tikið til hesi orð, tá ið onkur er eitt sindur harðligur. Vit sótu eitt skeið saman í sóknarstýrinum og vóru lótnar her bæði álvarsligar og skemtiligar. Theodor var ikki so konservativur, at hann ikki dugdi at siggja at eitt nýmótans samfelag átti at hava líktapalar við ljósi á til tað sosiala øki, ið lýstu niður fyrri fótarnar hjá teimum, sum formáddu sær lítið. Onkuntíð tók hann soleiðis til: Eg eri betri sosialistur enn tú! Hetta var í tíðum havt á lofti í tí litla køkinum og brosaði hann, tá ið hann mintist til hesi orð.

Theodor dugdi so sera væl at fara við tí smáa slagnum. Hann var flokslærari í triðja flokki, nú hann andaðist. Teimum leingjast eftir flokslærara sínum, her var hann heilur við sínum kynstri, at siga frá og leggja eina ál afturat tí, sum skrivað var, og sum hevur so ómetaligan týdning fyrri barnasálina, og hetta visti Theodor, og hetta visti hann í orð og í tal.

Tey seinas'u árin hjá Theodor vóru merkt av sjúku. Fyri tveimum árum síðani var hann niðri á Ríkishospitalinum og sókti sær heilsubót. Sukursjúkuna hevði hann eisini, men aldri hoyrði tú hann gremja seg. Hann menti seg væl eftir hesa viðgerð, men herviliga krabbameinsjúkan tók hann í einum útsóði.

Hann var so sera væl nøgdur og hevði ógnað sær annan bát í fjør, og droyndi hann at fara frá seksti ára gamal og røkja sjógvín – at rógva út. Hann rakk tey 58 árin. Mongum brestur ætlan, men áralagið í líkamslívi hansara, sum í eisini goymdi sálina, tekti landið har dalurin er grønur og vøtnini eru klár.

Satið í køkinum er tomt. Har stendur eitt tomt krúss í skápinum, tað veit um mangt at siga frá mongum talingarløtum í tí litla køkinum, og tað krússið eigur Theodor, lærarin. Friður veri við minni hansara.

Frits

Meinhard Jacobsen, skipara til minnis

Tepar um fjallarøðir
ljósglæma av vetrarteigum.
Byggir brú
av ævigum leiðum
til bygdatún
og bleiktrar í glugga
hjá Meinhard á Guldangi,
og vil hon veita ein linna
og ein ugga
við perluløgum frá farnum dögum.

Eru so mong farin
í okkara bygd
út ímillum stjørnutirur
á vetrarbreyt.
Hanga har á stjørnustavum
og líta út yvir vátar steinar
og vetrargul reyn.
Spegla sær í morgunvátum rútaglasi
ímillum grønar sprossar
og sevjugrønna húsavegg.
Her er tað tú gert ein steðg
hjá Meinhard á Guldangi.

Tóm hús og tómir gluggar
stara út í tún,
sum leita eftir
leiftrandi stjørnutirum
úr tí djúpu rúmd.

Stjørnuljós
av himnakós
í pinkulítlum vatndropum ruggar.

Frits

Sera javnt millum flokk- arnar

Allir teir fyra
stóru flokkarnir
hava hesaferð
møguleika at
vinna fólkatings-
umboð sambært
veljarakanning,
útvarpið hevur
gjørt

EIRIKUR LINDENSKOV

Spennigurin um, hvørjir flokkara far at vinna fólkatingsvalið komandi mikudag økist alsamt.

Ein veljarakanning, sum Dimmalætting lat gera herfyri vísti tyðuliga, at Tjóðveldisflokkurin fór at gerast stóri sigursharinn til komandi lótingsval. Vóru hesi tøl flutt yvir á fólkatingsvalið, so vann Tjóðveldisflokkurin fyrsta mannin, meðan Sambandsflokkurin fór at varðveita sín fólkatingsmann.

Men nú um dagarnar hevur útvarpið so latið eina nýggja veljarakanning gera.

Hendan kanning vísir nakað annað. Nú er tað Fólkaflokkurin, sum verður sigursharinn. Tjóðveldisflokkurin verður næstur og síðan koma Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin stavn um stavn. Úrslitið var hetta:

Fólkaflokkurin.....	25,8%
Tjóðveldisflokk.....	24,8%
Sambandsflokk.....	22,7%
Javnaðarflokk.....	22,4%
Sjálvstýrisflokk.....	4,3%

Tá valstriðið ikki er meira enn byrjað, so kunnu vit longu nú staðfesta, at tað verður sera spennandi, tí allir teir fyra stóru flokkarnir hava ein reellan møguleika at vinna annað fólkatingsumboðið.

Við seinasta fólkatingsval, 21. september 1994, var úrslitið hetta:

Flokkur	atkv.	%-býti
Fólkaf.	4156	25,7
Samb.f.	4301	22,5
Javnað.fl.	3720	19,4
Sjálv.fl.	469	2,4
Tjóðv.fl.	1798	9,4
KrF	466	2,4
Verkam.	3111	16,2
U.flokk.	1127	5,9

Sambært veljarakanningini hjá útvarpinum er munurin frá síðsta valúrslitið til seinastau veljarakanningina hetta:

Fólkaf.	+ 4,1%
Samb.fl.	+ 0,2%
Javnað.fl.	+ 3,0%
Sjálv.fl.	+1,9%
Tjóðv.fl.	+15,4%